

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

(5) ΜΕΡΟΣ ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 22 Ὀκτωβρίου 1951 (Π.Ο.Η.) Ἔτος Δ'. Ἀριθ. 114—Τιμή Φύλλου Δρχ. 1000	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σταύρος Καρακρήτος ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἑξάμηνος Δρχ. 15.000—Ἑτησία Δρχ. 30.000 Ἑξαμηνιαῖο: Ἑξάμ. Δολ. 3.—Ἑτησία Δολ. 6
Γραφεῖα: Ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 7—Ἀθήναι Τηλέφ. 33.839	

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΕΝ ΚΙΝΔΥΝΩ

ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Διαυλείας κ. ΠΟΛΥΚΑΡΙΠΟΥ

Ἀντιορθόδοξοι προπαγάνδαι
ὁρεῖν, ὑποβληθῆναι ὑπὸ
Κληρικῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Θεὸς Ἰδρυτὴς τῆς Μιάς Ἀγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ὅτε συνεπλήρωσε τὸ τῆς Θείας Ἀποστολῆς Του κοσμοσωτήριον ἔργον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπρόκειτο νὰ παραδοθῇ εἰς τὸν διὰ Σταυροῦ θάνατον, τότε ἐνώπιον τῶν Ἁγίων Αὐτοῦ Μαθητῶν, ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Οὐδράνιον Πατέρα Του θερμοτάτην εὐχὴν, διὰ τῆς ὁποίας κυρίως παρεκάλει Τοῦτον, ὅπως τηρήσῃ, οὐς δέδωκε Αὐτῷ, ἵνα ᾧσιν ἐν καθῶς καὶ Αὐτοὶ «*Πάτερ Ἁγίε, τηρήσον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ᾧσιν ἐν καθῶς ἡμεῖς*» (Ἰωαν. ιε' 11-12)

Παρεκάλεισεν δηλονότι ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, διὰ τῆς ὑπερφρυγῆς ταύτης εὐχῆς Του, τὸν Οὐδράνιον Πατέρα Του, νὰ τηρήσῃ ἐν τῇ Ἑνότητι τὴν Ἐκκλησίαν Του, τὴν ὁποίαν ἔβλεπεν ἐν τῷ προσώπῳ τῶν Μαθητῶν Του. Τοῦτο, ὡς καταφαίνεται ἐκ τῶν ἰδίων λόγων τοῦ Σωτῆρος, ἀπειτέλει τὸν μύχινον πόθον Του καὶ τὴν πλέον σεβαστὴν ἱκανοποίησιν τῆς μεγάλης θυσίας, τὴν ὁποίαν προσέφερεν ἐκουσίως ὑπὲρ αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας Του.

Δυστυχῶς ὁμως, ἡ ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἀποτελοῦσα τὸν πλέον διακαῆ πόθον τοῦ Σωτῆρος, τὸν ζωηρότατα ἐκδηλωθέντα ὑπ' Αὐτοῦ κατὰ τὰς τελευταίας ὥρας τῆς ἐπὶ γῆς ζωῆς Του καὶ καθ' ἣν μάλιστα στιγμὴν ἐδοκίμαζε τὸ πλέον σκληρὰ συναισθήματα τοῦ πόνου, δὲν ἔτυχεν ἐν τῇ ζωῇ τῆς Ἐκκλησίας τῆς δεούσης προσοχῆς ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων. Κατὰ καιροὺς ἡ ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐδέχετο πλήγματα ἐκ τῶν ἐρίδων, τῶν διαμαχῶν καὶ τῶν αἰρέσεων, αἵτινες ἀνεφύοντο μετὰ αὐτῶν τούτων, τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτήν.

Καὶ τέλος δέχεται τὸ μέγα πλήγμα ἐκ μέρους τῶν Παπῶν τῆς Δύσεως, τὸ ὁποῖον ὀριστικῶς κατὰ τὸ ἔτος 1054 μ. Χ. ἐχώρισε τὴν Ἐκκλησίαν εἰς Ἀνατολικὴν καὶ Δυτικὴν.

Πρὸ τοῦ σχίσματος τούτου, κατὰ τοὺς δικτῶ πρώ-

τους αἰῶνας ἡ τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ ἰδρυθεῖσα Ἐκκλησία διωκεῖτο οὐχὶ παρ' ἐνὸς Ἐπισκόπου, ὡς ἡ Δυτικὴ σήμερον παρὰ τοῦ Πάπα, ἀλλὰ παρὰ τῶν Ἐπισκόπων αὐτῆς, ὑποτασσομένων ὁμοθυμῶς εἰς τὰς παραδόσεις τῶν Ἀποστόλων καὶ τὰς Διατάξεις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, τῶν συγκροτούμενων κατὰ τὸν τύπον τῆς ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων συνεληθῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἀποστολικῆς Συνόδου.

Διὰ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἀνεπτύχθη ἀλαθῆτως, τῇ ἐπιστάσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ διδασκαλία τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων, ὁρίσθη δὲ καὶ διευκρινήθη ἡ ὁρθὴ πίστις καὶ οἱ νόμοι ἐτέθησαν οἱ καθορίζοντες τοὺς ἱερατικούς βαθμοὺς καὶ τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας. *Ἔκτοτε ὁ μὴ ὑποτασσόμενος εἰς τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους δὲν ἐθεωρεῖτο Ὁρθόδοξος χριστιανός.*

Ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία ἀπορρίψασα τὸν θεσμὸν τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, αἱ ὁποῖαι κατὰ δημοκρατικὸν σύστημα διέφουν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ὡς καὶ ὁ Κύριος καθιέρωσε διὰ τοῦ «*Ὅπου δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι ἐν τῷ ὀνόματι καὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν*» καὶ διὰ τοῦ «*ἵνα ᾧσιν ἓνα*», καὶ οἱ Ἀπόστολοι, οἵτινες συνεπεῖς πρὸς τοῦτο, συγκρότησαν τὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἀποστολικὴν Σύνοδον. Ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία, ἀντιθέτως ἀνεγνώρισεν ἀλάθητον τοῦ Χριστοῦ ἀντικρόσωπον τὸν Πάπα, δικαιοῦμενον νὰ δρίξῃ τὴν πίστιν καὶ νὰ νομοθετῇ καὶ διοικῇ κατὰ τὴν ἐαυτοῦ κρίσιν, ἐπιτιμῶν ἢ ἀκυρῶν ἰδιοβούλως τὰς ἀποφάσεις τῶν Συνόδων τῆς Ἐκκλησίας του, τὰς ὁποίας ὅλως τυπικῶς συγκαλεῖ.

Τὸ κακὸν τοῦ διχασμοῦ τῆς Ἐκκλησίας δὲν σταματᾷ ἐδῶ, καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1589 μ. Χ. ἐκείναι διὰ σπασίς, τώρα πλέον εἰς τοὺς κόλπους τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας. Διασπᾶται καὶ ἀποσχίζεται ἐκ τῆς Πρωτικῆς Ἐκκλησίας ἡ τῶν Διαμαρτυρουμένων Ἐκκλησία. Αὕτη ἀπέσπασε τὰ πάντα καὶ ἀπεμακρύνθη ἐκ τῶν βάσεων τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἐν πρῶ-

σότερον τῆς Παπικῆς. Αὕτη οὐτε ἐνότητα ἐν τῇ πίστει καὶ τῇ διδασκαλίᾳ ἐτήρησεν, οὐτε τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους, ὡς ὑπερτάτην ἀρχὴν τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας ἀνεγνώρισεν, ἀλλὰ τὰ πάντα ἀπέρριψε, θέσασα ὡς ἀρχήν, ὅτι πᾶσαι αἱ τὴν πίστιν, τὴν διδασκαλίαν, τὴν λατρείαν καὶ τὸ πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας ἀφορῶσαι διατάξεις, δὲν ἀποκλείεται νὰ εἶναι πεπλανημένοι, ὡς κρίσεις ἀνθρώπινοι. Κατὰ τὴν ἀρχὴν δὲ ταύτην ἐθεώρησεν ἀνύμους τὰς διατάξεις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὡς πεπλανημένας κρίσεις ἀνθρώπων, ἀγνοήσασα τελείως τὴν κατὰ τὰς Συνόδους αὐτὰς παρουσίαν τοῦ Παναγίου Πνεύματος τοῦ εἰπόντος «καὶ ἐγὼ ἐν μέσῳ αὐτῶν». Ἀπορρίψασα αὕτη τὰς ἀποφάσεις καὶ τὸ κύρος τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἔθεσε βάσιν τῆς πίστεως καὶ τοῦ πολιτεύματος αὐτῆς τὴν Ἀγίαν Γραφήν, τὴν ὁποίαν ἕκαστος προτεστάντης δύναται νὰ ἐρμηνεύῃ κατὰ τὸ δοκοῦν του, νὰ πιστεύῃ ἐξ αὐτῆς ὅ,τι θέλει καὶ ὅπως ἐκεῖνος θέλῃ, δεδομένου ὅντος δι' αὐτούς, ὅτι καὶ αὕτη στερεῖται Θεοπνευστίας.

Τὸ πολὺ θλιβερόν, κατόπιν τῆς τοιαύτης διαιρέσεως, εἶναι τὸ ὅτι αἱ δύο αὗται Ἐκκλησίαι, ἤρχισαν ἀντιμαχόμεναι ἀλλήλαις καὶ ἀμφοτέραι ἤγειραν ἀτέρμονα πόλεμον κατὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκ τῆς ἱστορίας μᾶς εἶναι γνωστὰ τὰ διαπραχθέντα ἐγκλήματα ὑπὸ τῆς Παπικῆς Ἐκκλησίας εἰς βάρος τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς.

Αὕτη ἡ Παπικὴ Ἐκκλησία, διὰ τῶν Αἰώνων, οὐδέποτε ἔπαισε προσπαθοῦσα, μὲ βίαια καὶ ἀντιχριστιανικὰ μέσα νὰ καθυποτάξῃ καὶ ὑπαγάγῃ εἰς ἐαυτὴν τὴν Ὁρθόδοξον Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν. Τὸ βαρβυρώτερον δὲ ἐξ ὅλων τῶν μέσων τούτων, ὑπῆρξαν αἱ Σταυροφορίαι, αἵτινες δὲν ἐφείσθησαν οὔτε ἱερῶν, οὔτε ὁσίων.

Οὐχ' ἦντον ὅμως, καὶ ἡ τῶν Διαμαρτυρομένων Ἐκκλησία, διὰ τῶν δολοπλοκῶν, τῶν προπαγανδῶν τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐξαπολυομένων ἐν μέσῳ τῶν ὁρθόδοξων λαῶν καὶ διὰ τῶν δῆθεν ἀνθρωπιστικῶν αὐτῆς ἔργων, καταπολέμησε καὶ καταπολεμεῖ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀνατολῆς.

Δὲν φαίνεται, τῇ ἀληθείᾳ, πολὺ σπουδαῖον καὶ παράδοξον τὸ γεγονός, κ. θ' ὅ αἱ δύο αὗται Ἐκκλησίαι νὰ καταγίνωνται μᾶλλον μὲ τὴν διαφώτισιν τῶν Ὁρθοδόξων χριστιανικῶν λαῶν, παρὰ μὲ τὴν διαφώτισιν τῶν ἐν τῷ σκότει τῆς εἰδωλολατρείας ἐδουλομένων πολυαρίθμων ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων;

Ἀκριβῶς τοῦτο ἀποκαλύπτει καὶ παρουσιάζει τοὺς σκοτεινοὺς αὐτῶν σκοποὺς καὶ τὰς ἀπαισίας καὶ ἀντιχριστιανικὰς αὐτῶν βλέψεις.

Μεταξὺ τῶν εἰδωλολατρῶν δὲν ὑπάρχει Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ Θρησκεία, τὴν ὁποίαν αὐταὶ ἐπιδιώκουν ὅπως οὐδέποτε νὰ καταλύσουν! Πλὴν πρὸς κέντρα λακτίζουν, ἀγνοοῦσα ἀσφαλῶς τί εἶπε περὶ αὐτῆς ὁ Ἰδρυτὴς της. «Καὶ πύλαι ἁδου οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς.»

Τοῦτο ἀπέδειξαν οἱ αἰῶνες, τοῦτο μαρτυρεῖ ἡ ἱστορία, τοῦτο θὰ ἀποτελῇ τὸ αἰώνιον μάθημα διὰ πάντα ἐπιδιώκοντα τὴν ἐξαφάνισιν τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς πίστεως.

Δυστυχῶς ὅμως, παρ' ὅλα ταῦτα, ἐνῶ καὶ αὗται

αἱ κακῶς φερόμεναι Ἐκκλησίαι τῶν αἱρετικῶν καὶ οἱ σημερινοὶ ταγοὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὸ μᾶλλον, θαῆπρεπεν, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν τοῦτο τὸ Θεῖον ἀποφθεγμα τοῦ Κυρίου καὶ τὴν ἐπαληθεύουσαν τοῦτο ἱστορίαν, νὰ παύσωσι ματαιοπονοῦντες καὶ ἐκτιθέμενοι.

Εἴπομεν περὶ σημερινῶν ταγῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας!

Δυστυχὲς ναί! καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, δεδομένου, ὅτι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐμωράνθησαν καὶ ἐτυφλώθησαν ὑπὸ τοῦ ἀπατηλοῦ καὶ ἐκτυφλωτικοῦ φωτός τῆς Δύσεως, καὶ τετυφλωμένοι ὄντες, ἀτενίζουν καὶ προσβλέπουν πρὸς τὰ ἐκεῖ, γενόμενοι ἐπιλήσμονες τοῦ ὅρκου, ὃν ἔδωκαν ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ὁρθοδόξων, ἀναλαμβάνοντες τὰ ὑπέρθεα καθήκοντα τοῦ Ταγοῦ ἐν Αὐτῇ.

Οὗτοι ὅσον ἀφορᾷ τὴν Παπικὴν Ἐκκλησίαν, ἐξυπηρέτησαν αὐτὴν πρὸς ζημίαν τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, καὶ ἐπραγματοποίησαν τὸν ἀπὸ πέντε αἰώνων διακαέστατον πόθον καὶ πολυμήχανον προσπάθειαν αὐτῆς πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου.

Οὗτοι, ναί, καὶ δὴ οἱ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, διὰ μιᾶς προχείρου καὶ ἀφρηολογίτου ἀποφάσεως τῶν, καθιέρωσαν ἐν τῇ ἱερᾷ Λατρείᾳ τὸ Παπικὸν ἡμερολόγιον, ἐξυπηρετοῦντες οὕτω τὸ προσηλυτιστικὸν ἔργον τῆς Παπικῆς Ἐκκλησίας, ἐκπληροῦντες τὸν ἐπὶ πέντε αἰῶνας ὑπ' αὐτῆς τρεφόμενον πόθον, καταπατοῦντες ἅμα Ἱεροὺς Κανόνας καὶ ἀποφάσεις Μεγάλων Συνόδων Ὁρθοδόξων Πατριαρχῶν, συνελθουσῶν κατὰ τὸν δέκατον πέμπτον αἰῶνα ἐν Κωνσταντινουπόλει, αἵτινες κατεδίκασαν τὸ Παπικὸν ἡμερολόγιον ὡς αὐθαίρετον πρᾶξιν τῶν Παπῶν καὶ Παγκόσμιον σκάνδαλον, παρέδωσαν δὲ τῷ ἀναθέματι τοὺς τοῦτο ἀποδεχθρομένους.

Ἐν συνεχείᾳ οὗτοι, οἱ τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας σημερινοὶ Ταγοί, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Προτεσταντικὴν Ἐκκλησίαν, πρὸς ταύτην ἀτενίζουν μετ' ἐξαιρετικοῦ θαυμασμοῦ καὶ εὐχονται, πότε θὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα, κατ' ἣν τὰ τετριμμένα, κατ' αὐτούς, καὶ ἀτηρηχωμένα ἦδη καὶ ἔθιμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀντικατασταθῶσιν ὑπὸ τῶν ἐξαιρέτων καὶ θείων, κατ' αὐτούς, τοιούτων τῆς Προτεσταντικῆς.

Ἐντεῦθεν πνέει ὁ ἰσχυρὸς ἄνεμος τοῦ Προτεσταντισμοῦ ἐν Ἑλλάδι καὶ τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχεῖῳ.

Προτεσταντικὰ καὶ Προτεσταντίζουσαι ὁργανώσεις δορῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Ἑλλάδι, ὅπου ὁρθόδοξοι καὶ οὐχὶ ὅπου εἰδωλολάτραι, ὑπὸ τὰς εὐλογίας μάλιστα τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας. Οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν συνεργασίαν αὐτῆς.

Οἱ πλείστοι τῶν ἀρχιερέων καὶ τοῦ λοιποῦ κλήρου προτεσταντίζουν· τύποις οὗτοι εἶναι ὁρθόδοξοι, πνεύματι δὲ προτεστάνται.

Ἐντεῦθεν τὰ Συνέδρια ἐν τῇ Δύσει, εἰς τὰ ὁποῖα παρέστησαν ἐκπρόσωποι τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἀρχιερεῖς, οἵτινες, οὐδόλως κἄν διεμαρτυρήθησαν, οὔτε καὶ δυσηρεστήθησαν κἄν, παριστάμενοι καὶ ἀκούοντες, ἰδίως ὡσεὶ, ψυχροτάτους λόγους χλεύης καὶ ἐμπαιγμοῦ κατὰ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἐντεῦθεν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, διαπρεπῆς

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΤΟΥ ΣΚΛΗΡΩΣ
ΔΟΚΙΜΑΖΟΜΕΝΟΥ ΙΕΡΑΡΧΟΥ ΜΑΣ

Πρὸς ἅπαντας, τοὺς *Εὐλαβεστάτους Προσβυτέρους* καὶ *Εὐσεβέστατον ποιμνιον* τῆς Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας τῶν Γ. Ο. Χ.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ Ἀγαπητά,

Χάρις ὑμῖν καὶ Εἰρήνη εἴη ἀπὸ Θεοῦ, παρ' ἡμῶν δ' εὐχὴ καὶ εὐλογία.

Θὰ πρέπη νὰ εἶμαι συντετριμμένος ἐκ τῆς δυνύνης, τὴν ὁποίαν μᾶς προσέκλυσαν τὰ ἀλλεπάλληλα κτυπήματα καὶ ἰδίᾳ ἡ συμφορὰ, ἡ ἐπιγενομένη ἐμοὶ ἐκ τῆς καταστροφῆς τοῦ Ὁρφανοτροφείου, τὸ ὁποῖον, ὡς γνωρίζετε, ἀποτελεῖ τὴν μοναδικὴν εὐτυχίαν καὶ χαρὰν τὴν ὁποίαν σηνήντησα ἐν τῇ σκληρῇ ζωῇ μου καὶ διὰ τὴν ἀπόκτησι τῆς ὁποίας κατηνάλωσα ὁλόκληρον τὸν ἑαυτὸν μου.

Ἐν τούτοις, ἃς εἶναι εὐλογημένον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὅστις ἐν τῇ ἀγαθότητι Του καὶ τῇ Θειοτάτῃ Αὐτοῦ προνοίᾳ, δὲν μὲ ἐγκατέλιπε ἀπαρηγόρητον, οὔτε ἔρμεον τῶν θλίψεων καὶ τῶν συμφορῶν.

Εἶμαι εὐτυχέστατος καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ τῇ ἐμῇ αἰσθάνομαι πάλλουνσαν τὴν εἰρήνην καὶ τὴν χαρὰν, ἥτις μὲ δὴγει εἰς θερμότητας εὐχαριστίας πρὸς τὸν Εὐεργέτην Θεόν, τὸν ταχύτατον εἰς ἀντίληψιν καὶ βοήθειαν.

Εἶμαι εὐτυχής, διότι ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μὲ ἤλθεσε καὶ μοὶ ἔδωκε τὴν τιμὴν νὰ πισχω Χάριν Αὐτοῦ καὶ τῆς Ἀληθείας Του.

Εἶμαι εὐτυχής, διότι εἶμαι ἐπίσκοπος ὑμῶν, ἐλεηθεὶς ὑπὸ τοῦ Κυρίου.

Ναί, Ἐπίσκοπος ὑμῶν, τῶν πιστοτάτων καὶ εὐλαβεστάτων τέκνων τοῦ Ὑψίστου καὶ πανοικτίρμο-
νος Θεοῦ, ἀφοσιωμένων εἰς τὴν Ὁρθόδοξον τοῦ Χριστοῦ πίστιν καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς ὑπηρέτας καὶ ἀγωνιστὰς Αὐτῆς.

Ἡ Ἱερὰ ἀφοσίωσις Ὑμῶν, τέκνα ἐν Κυρίῳ Ἀγαπητῇ, πρὸς ἡμᾶς, ἐνεποίησεν τῇ ἐμῇ ταπεινότητι βαδυστάτην συγκίνησιν, διὰ τὴν πληροφορηθέντες, Ἱερεῖς καὶ Λαὸς τὴν καταστροφὴν τοῦ Ὁρφανοτροφείου, ἐσπεύσατε δι' ἐπιστολῶν, πολυτίμων δι' ἐμέ, νὰ προσφέρητε πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ πόνου καὶ τῆς θλίψεως μου, λόγους παρηγορίας καὶ νὰ ἐκδηλώσητε τὴν συμμετοχὴν ὑμῶν εἰς τοῦτον, εἰς δὲ τὰ θορανά μου συμπάθειαν, ὑποστήριξιν καὶ προσπάθειαν.

Δοξάζω τὸν Μεγαλόδωρον Θεὸν διὰ πάντα ταῦτα καὶ εὐχαριστῶ πάντας ὑμᾶς διὰ τὴν ἄμετρον ἀγάπην καὶ συμπάθειαν, ἣν μοὶ προσεφέρατε ὅλως ἀνθορμήτως.

Μετὰ διαπύρων εὐχῶν

Ὁ Ἐπίσκοπος

† Διανύσεις ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

ἀλλὰ καὶ δροῦν κατέχοντες παννυήλους θέσεις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ Πολιτείᾳ. Διῶκονται, ναί, καὶ κατὰ τρόπον ἀπάνθρωπον, διότι ἀντίστανται κατὰ τὸν βεβήλων τῶν Ἱερῶν καὶ τῶν δόσιων, ἅτινα παρεδόθησαν εἰς ἡμᾶς κατόπιν μεγάλων θυσιῶν. Καὶ ὁ κατ' αὐτῶν διωγμὸς θὰ παραμείνῃ διὰ τοὺς διώκτας ἀνεξίτηλον αἶσχος διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

κῆρυξ καὶ θερμότητος ὑποστηρικτῆς τοῦ Προτεσταντισμοῦ γράφει καὶ κηρύσσει ὑπὲρ αὐτοῦ, γράφων καὶ λέγων μετὰ ἄλλων πολλῶν καὶ ταῦτα «Οἱ προτεστάνται ἀπὸ δογματικῆς ἀπόψεως εἶναι πλησιέστεροι πρὸς τὴν ἀλήθειαν»!! (Ἐξ ἀνταποκρίσεως ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δοθείσης καὶ καταχωρηθείσης εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν ἐφημερίδα «Δημοκρατικὸς Τύπος» τῆς 1ης Ἰουλίου 1951) Εἰς τὴν ἀνταπόκρισιν δὲ ταύτην ὁ ἀποστέλλων αὐτὴν σχολιάζει τὴν δῆλωσιν ταύτην τοῦ Πατριάρχου γράφων τὰ ἑξῆς: «Αὐτὸ μπορεῖ νὰ εἶναι ἀλήθινόν· ἀλλὰ δὲν σᾶς φαίνεται, διὸ πάει πολὺ νὰ τὸ λήθῃ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης τῆς ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ποῦ ὑποτίθεται πὼς πρέπει νὰ ἐκφράζῃ τὴν δοξασίαν τῆς ὀρθοδοξίας καὶ ὄχι τοῦ προτεσταντισμοῦ;»

Ἐντεῦθεν ἐπὶ ἡ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν μετεβλήθη εἰς προσηλυτιστικὸν κέντρον τοῦ προτεσταντισμοῦ, ἐκ τῶν ἐδρῶν τῆς ὁποίας ἔνιοι τῶν Καθηγητῶν, διὰ πομποδῶν ἐκφράσεων, ἐκδηλώνουν τὸν θαυμασμόν των πρὸς αὐτὸν καὶ ὑποστηρίζουν τὰς ἀρχὰς του, ὡς περισσότερον ὀρθὰς.

Ἐντεῦθεν καὶ τὰ προτεσταντίζοντα σωματεῖα, μὲ ποικιλονύμους τίτλους, δροῦν ἐν μέσais Ἀθῆναις διοργανοῦντα διαλέξεις, κηρύγματα, ἐκδρομὰς, ἐπισκέψεις εἰς Νοσοκομεία καὶ ἄλλα, ἐπιφανεϊακὰ πάντως, τῇ συνεργασίᾳ καὶ τιμητικῇ παρουσίᾳ ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων Κληρικῶν, τῶν ὁποίων τοὺς κενούς ἐξ Ὁρθοδόξου πνεύματος ἐγκεφάλους, μάτην ἠγωνίσθη νὰ πληρώσῃ δι' αὐτοῦ ὁ πολυμαθέστατος καὶ διακεκριμένος Ἱεράρχης πρώην Νευροκοπίου κ. Γεώργιος.

Ἰδοὺ λοιπὸν τὸ συμπέρασμα: Ἡ Ὁρθοδοξία ἐν κινδύνῳ!!! Εἶχεν δίκαιον ἀπόλυτον ὁ ἀειμνήστος Καθηγητὴς τοῦ ἐν Ἀθῆναις Πανεπιστημίου Χρ. Ἀνδρουτσός, Δογματικὸς διεθνούς κύρους, γράφων προγνωστικῶς ἐν τῇ Συμβολικῇ του σελὶς 418 ἐκδόσεως Β' 1930 τὰ ἑξῆς: «Ἐντὸς ὀλίγου ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία θὰ εἶναι ἡ Προτεσταντικὴ ἡ Ὁρθολογιστικὴ».

Ἰδοὺ τὸ συμπέρασμα: Ἡ Ὁρθοδοξία ἐν κινδύνῳ!!! Ἰδοὺ καὶ πὼς ἐξηγεῖται ἡ στάσις τῶν Παλαιολομερογιτῶν.

Εἶναι οὗτοι χρονολάτραι; Εἶναι καθυστερημένοι; Εἶναι ἐπαναστάται; Εἶναι τυχοδιώκται; Εἶναι ἐπικίνδυνοι; Εἶναι ἐκμεταλλευταί; διότι εὐρέθησαν ἄτομα ἐκμεταλλευθέντα τὴν μεγάλην ἰδέαν πρὸς πορισμὸν καὶ διέπραξαν, ὡς διαλαλοῦν οἱ ἀρμόδιοι, ἐγκλήματα;

Ὁχι, ὄχι δὲν εἶναι οὐδὲν ἐκ τούτων! Εἶναι εὐσεβεῖς, εὐσεβέστατοι καὶ ἀπολύτως ἀφοσιωμένοι εἰς τὴν Ἀγίαν πίστιν τῶν Πατέρων των. Εἶναι οἱ Χριστιανοί, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐδόθη ἡ τιμὴ κατὰ τὴν κρίσιν ταύτην καμπὴν τῆς ἱστορίας τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, νὰ κρούσῃ τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου καὶ νὰ ἀνισταθοῦν πρὸς τοὺς ἔσω καὶ ἔξω ἐχθροὺς τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἰδοὺ λοιπὸν καὶ ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον διώκονται καὶ μάλιστα, καθ' ἣν στιγμὴν οἱ πραγματικοὶ ἐπικίνδυνοι τῆς ζωῆς, τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἀκεραιότητος τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος καὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, οὐχὶ μόνον κυκλοφοροῦσιν ἐλευθέρως,

Ἡ ΠΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Γ. Ο. Χ. ΠΑΛΑΙΟΕΡΓΟΤΟΛΟΓΙΤΩΝ

ΠΡΟΣ

Τῶς εὐλαβεστάτους Πρεσβυτέρους καὶ τὸ πλειστάτον καὶ εὐσεβεστάτον ποίμνιον τῆς Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ Ἀγαπητά.

Χάρις ὑμῖν εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ. παρ' ἡμῶν δ' εὐχὴ καὶ εὐλογία.

Μετὰ βαθύτατης θλίψεως καὶ ἀμέτρου ὀδύνης καθιστώμεν γνωστὸν ὅτι πᾶσιν ὑμῖν, τὸν θάνατον τοῦ ἐν Ἀρχιμανδρίταις εὐλαβεστάτου Θεοκλήτου Δαραδίου.

Οὗτος τὴν 29ην Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. εἰς ἡλικίαν 35 ἐτῶν, κατόπιν χρονίας κατὰ φύσιν τῶν νεφρῶν, ἣν ἐπεδείνωσαν αἱ θλίψεις, αἱ κακουχίαι καὶ αἱ στερήσεις, αἱ εὐροῦσαι αὐτόν, συνεπίει τοῦ ἀγγρίου καὶ ἀπανθρώπου διωγμοῦ, ὃν καθ' ἡμῶν ἤγειραν, σπυροῦμενοι παρὶς Χριστιανικοῦ αἰσθήματος καὶ τῆς στοιχειώδους ἐκ αἰδοῦς, κληρικοὶ τῆς καινοτόμου Ἐκκλησίας, ἀπέστη πρὸς Κύριον.

Οὗτος ὁ εἰρηνησιος τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν τετέλεκε, τὴν πίσιν τετήρησε, καὶ ἐναπομένει νῦν αὐτῷ ὁ τῆς Δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀσφαλέστερον καὶ λαμπρότερον πεποιθήκεν ἢ τῶν διωκτῶν ἡμῶν μανία καὶ ἐμπάθεια.

Οὗτος ἀγαπήσας τὴν Ὁρθοδοξίαν, κατέλειπε ὅ,τι προσέφερε καὶ τὸ εὐτυχὲς ἐκ μέλλον, ὅπερ ὑπέσχετο αὐτῷ ἡ καινοτόμος Ἐκκλησία. ἐν ἣ ὑπῆρξε τῆσιν ὡς ἱεροδιδάκωνος ἐν Ἀμφίση, τῇ ἰδιαιτέρᾳ αὐτοῦ πατρίδι, ἐνθα ἀπεπεράτωσε τὰς Γυμνασιακὰς αὐτοῦ σπουδὰς καὶ προσεφέρθη ὁλοκαύτωμα ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς Ὁρθοδοξίας.

Δὲν θρηνοῦμεν διὰ τὸν θάνατον τοῦ Δικαίου θρηνοῦμεν διὰ τὸ μέγεθος τοῦ μίσους τῶν διωκτῶν ἡμῶν, ὅπερ ὁδηγεῖ εἰς τὸν θάνατον ἀξιόλογα στελέχη τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὑπερθυμίζει εἰς ἡμᾶς τὴν βαρβαρότητα τῶν Ἑθνικῶν, διὰ τῆς ὁποίας καταδικάζονται οἱ χριστιανοὶ τῶν πρώτων Χριστιανικῶν αἰώνων καὶ ὡδηγοῦντο εἰς τὸν διάφρικτὸν μαρτυρίων θάνατον.

Λυπούμεθα, διότι οἱ δίκαιοι ἡμῶν, ὡς νὰ μὴ ἐγερθῶσαν πᾶν τῆς γλυκύτητος τοῦ Χριστιανισμοῦ, τέρονται ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῶν ἡμετέρων ἀγωνιστῶν καὶ ἀγάλλονται κληροφοροῦμενοι τὸν δίκην ἐγκληματιῶν ἐνταφιασμὸν τῶν ἱερῶν σκηνωμάτων τῶν μαρτύρων τῆς Ὁρθοδοξίας.

Οὐδὲν ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν εἰς τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς ἀντιχριστιανικῆς καὶ ἀπανθρώπου πολιτικῆς τῶν διωκτῶν μας Κληρικῶν τῆς καινοτόμου Ἐκκλησίας, ἐφ' ὅσον τὰ φορικτὰ γεγονότα ὁμιλοῦν περὶ αὐτῶν.

Ὡς κρίνη ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν καὶ ὡς χαρακτηρίσῃ τὴν ἀντιχριστιανικὴν καὶ ὅλος ἀπανθρώπων συμπεριφορὰν αὐτῶν ὁ παπολιτισμένος κόσμος τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος, ὅστις δυστυχῶς ἀνάγκη καὶ ἀσυνέληπτος ἵσταται θεατὴς, πρὸς τῆς φορικτῶς αὐτῆς καταστάσεως τῶν δικαιοσύνων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Εἴθε ὁ Θεὸς τῆς Εἰρήνης νὰ νεύσῃ εἰς τὰς καρ-

δίας αὐτῶν ἀγαθὰ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας Του, καὶ ἡμεῖς ὡς ἀποθάνομεν μέχρις ἐνός.

Τοῦ δὲ δικαίου Θεοκλήτου μεταστάντος πρὸς Κύριον, ἔστω Αἰωνία ἡ Μνήμη.

Μετὰ διαπύρων εὐχῶν

Διὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον

Ὁ Ἐπίσκοπος

† ὁ Διαυλείας ΠΟΛΥΚΑΡΙΠΟΣ

Ἡ ΕΝΟΧΟΣ ΣΙΩΠΗ ΤΗΣ «ΚΡΑΤΟΥΣΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ»

Τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα, 26-10-51 ἐγένετο εἰς τὰς Ἀθήνας μία πολύκροτος δίκη, διὰ τὰ σκανδαλώδη γυμνά θεάματα τῶν Ἀθηναϊκῶν θεατρῶν.

Ποῖος ἦτο ὁ μηνυτής; Ποῖος ὁ ἐμπνευσμένος κατήγορος, τοῦ ἐπαράτου αὐτοῦ μολύσματος; Ἀσφαλὼς θὰ ἦτο ἄξιος παντὸς ἐπαίνου καὶ πανελληνίου θαυμασμοῦ.

Μήπως ἡ Κρατοῦσα Ἐκκλησία, ἐνδιαφερομένη διὰ τὴν ἠθικὴν ὑγίαν τοῦ ποιμνίου τῆς; ΟΧΙ.

Μήπως κανεὶς ἀπὸ τοὺς ποικιλωνύμους θρησκευτικοὺς Συλλόγους τῶν Ἀθηνῶν, μὲ τὴν θεωρητικὴν δραστὴν τῶν; Οὔτε.

Ὁ ὑπέρροχος αὐτὸς κατήγορος ὑπῆρξε ἕνας ἀστυνομικός, ἐντιμὸς καὶ ἠθικός. Τιμὴ καὶ δόξα εἰς αὐτόν! ἀπέδειξε διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν ὑπέρροχον ἀποστολήν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος. Ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη ὁ εὐγενὴς αὐτὸς ἦρως νὰ καταγάγῃ θρίαμβον.

Δὲν ἠδυνήθη διότι ἀντιμετώπισε ἀπὸ τὸ βῆμα τοῦ κατηγόρου τὴν διεφθαρμένην κοινωνίαν, ὡς μονάς, ὡς νομικὸς τύπος, τὸ πολὺ πολὺ ὡς εὐσυνείδητον ἄτομον. Δὲν ἠδυνήθη, διότι δὲν ὑπάρχει «ρητὸς νόμος» ἀπαγορευτὸν τὸ γυμνόν, τὸν ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ δικαστήριον.

Δὲν ἠδυνήθη, διότι ἡ ἀνηθικότης δὲν περιστέλλεται μὲ νομικοὺς περιορισμούς, ἀλλὰ μόνον μὲ ἀγῶνας.

Καὶ τὸ ἔργον αὐτὸ ἀνήκει ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὴν Κρατοῦσαν Ἐκκλησίαν. Αὕτη ὡς «Ἁγία» ὀφείλει νὰ στηλιτεύσῃ διὰ παντὸς τρόπον τὰς ἐπισήμους αὐτὰς πορνείας. Ὅφείλει νὰ συντρίψῃ τὰς ὀδυνηρὰς παγίδας τοῦ θανάτου.

Δὲν εἴμεθα ὑπερβολικοὶ εἰς τοὺς χαρακτηρισμούς.

Εἴμεθα χριστιανοὶ Ἕλληνες, βαρυσκοῦντες διὰ τὰ θανατηφόρα αὐτὰ πλῆγματα κατὰ τῆς ἐθνοπρεποῦς σεμνότητος. Λυπούμεθα καὶ πενθοῦμεν διὰ τὴν ἐσκεμμένην αὐτὴν δολοφονίαν τῆς Οἰκογενειακῆς ἀξιοπρεπείας τῶν Ἑλλήνων.

Εἴχομεν λοιπὸν τὴν ἀξίωσιν ἡ Κρατοῦσα Ἐκκλησία νὰ προκαλέσῃ σταυροφορίαν, νὰ κηρύξῃ Συναγεμὸν διὰ τὴν ἐξόντωσιν τῶν φαλάγγων τοῦ Διαβόλου. Μίαν τοιαύτην ἐνέργειαν, θὰ τὴν χειροκροτούσαμεν καὶ ἡμεῖς, ἔξω ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν καὶ θὰ εἴχομεν ὅλην τὴν δύναμιν, καίτοι καταπιεζόμενοι δέσμοι τῆς, νὰ τὴν συγχαρῶμεν.

Ἀλλά...! Οὔτε παρεμβαίνοντα συνήγορον δὲν ἔσταις εἰς τὸ δικαστήριον ὁ Μακαριώτατος! Οὔτε διέταξε κανένας «ἐντορφή» «Σεβασμιώτατον» ἀπὸ τοὺς πολλούς, ποὺ διαθέτει, νὰ καταθέσῃ, ὡς μάρτυς κα-

τηγορίας, τὴν μεγίστην ἠθικὴν φθορὰν τοῦ ποιμνίου των.

Καὶ ἐν τούτοις ὅμως, ὅταν ἐγένετο δικαστήριον διὰ τὰ στερεοθῶν τῶν ἐλευθεριῶν των, χιλιάδες Ἑλλήνων πολιτῶν καὶ τὰ δὴ γηθηθῇ εἰς τὴν ἐξορίαν γέρον τίμιος Ἱεράρχης, ὁ Μακαριώτατος, ἀγνούμενος πᾶσαν ἀρχὴν φιλίας καὶ γνωριμίας, ἀπέστειλε παρεμβαίνοντας συνηγόρους!

Ὅταν πάλιν ἐπρόκειτο ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ νὰ ἀρπάξῃ περιουσίαν, ἐνὸς ὑπερόχου ἰδρύματος, τοῦ Ὁρφανοτροφείου Ἀμφιάλης, τότε ἔστειλε παρεμβαίνοντα συνηγόρον ὁ Μακαριώτατος!

Τώρα ὅμως, ποῦ ἐθίγοντο αὐτὰ τὰ Ἑλληνοχριστιανικά ἦδη, δὲν συνεκινήθη ὁ Μακαριώτατος, ὥστε νὰ στείλῃ παρεμβαίνοντα;

Ὁ Παλαιομερολογιτισμὸς καὶ ἡ Φιλανθρωπία βλάπτουν! Ἡ ἀνθρωπικότης καὶ τὸ γυνὸν δὲν βλάπτουν. Τετραγωνικὴ λογικὴ, προδίδουσα πάθος καὶ κακίαν!

ΜΙΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΙΕΡΑΣ ΜΑΣ ΜΟΝΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΡΑΤΟΥΣ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω γνωστοποιήσιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, σχετικῶς μὲ τὸ δικαίωμα κυριότητος τῶν ἐν αὐταῖς ἀσκουμένων μοναχῶν.

Διὰ τῆς γνωστοποιήσεως αὐτῆς ἀποσαφηνίζεται, ὅτι οἱ περιβεβλημένοι τὸ σχῆμα δικτατορισκοί, *δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀποβάλλουν ἐκ τῶν μονῶν τὰς μοναχάς, ἐφ' ὅσον ἀποτελοῦν νόμιμον ἰδιοκτησίαν των.*

Ἡ Ὁργάνωσίς μας πᾶν ὅ,τι δύναται, πράττει διὰ τὴν κατοχύρωσιν τῶν συμφερόντων τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ διότι ὁ ἀγὼν εἶναι κοινός, ἀλλὰ καὶ διότι ἐλπίζει ὅτι καὶ αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ θὰ βοηθήσουν ἐνεργότερον τὸν κοινὸν ἀγῶνα.

Πρὸς

Τὸν Ἀξιότιμον κ. Διευθυντὴν τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Γ. Ο. Χ.

Ἐνταῦθα

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Ἀποστέλλω ὑμῖν συνημμένως ἀντίτυπον τῆς ὑπ' ἀριθ. 278)5-9-51 Ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν (Γενικῆς Διευθύνσεως Χωρ(κ)ῆς), διὰ τῆς ὁποίας κοινοποιεῖται ἡ ὑπ' ἀριθ. 611)30-8-51 Γνωμοδότησις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους περὶ κλεισίματος ἰδιοκτητῶν Μονῶν Παλαιομερολογιτῶν καὶ ἀποβολῆς Μοναχῶν, ἡ δὲ γνώμη μου, περὶ τῆς περαιτέρω ἐνεργείας εἶναι ἡ ἑξῆς:

1) Νὰ δημοσιευθῇ ἡ Ἐγκύκλιος αὕτη μετὰ τῆς Γνωμοδοτήσεως εἰς τὸ ἀμέσως προσεχὲς φύλλον τῆς «Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας», ἵνα λάβωσι γνῶσιν αὐτῆς ἅπαντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι Παλαιομερολογίται καὶ ἰδίως οἱ τῶν Παραρτημάτων τῆς Πανελληνίου Θρησκευτικῆς καὶ Ἐθνικῆς Ὁρθοδόξου Κοινωνίας τῆς Ὁργανώσεως τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν καὶ 2) Νὰ δημοσιευθῇ κάτωθεν τῆς δημοσιευθησομένης Ἐγκυκλίου οὐστάσις πρὸς τὰ Παραρτήματα, ὅπως ταῦτα εἰδοποιήσωσι τοὺς ἐν τῇ πε-

ριφερείᾳ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν κελλίων καὶ ἄλλων οἰκημάτων των, τῶν Μονῶν Μοναχᾶς ἢ καὶ ἀπλοὺς ἰδιώτας, ἵνα οὗτοι ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως καὶ ζητήσωσι προφορικῶς, ὅπως οὗτος διατάξῃ τὴν ἄρσιν τῶν παρανόμων ἐπιτεθεισῶν σφραγίδων ὑπὸ τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν Χωροφυλακῆς, ἐν ἀρνήσει δὲ ἡ ἀμελεία αὐτοῦ νὰ διατάξῃ ταύτην, νὰ ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὸν Νομικὸν τῶν Συμβούλων διὰ τὴν δέουσαν δικαστικὴν ἐνέργειαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ὀκτωβρίου 1951

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος

Ἀριστ. Ζαχαρίας

Ἀριθ. Πρωτ. 19)1)366

Ἐγγ. 278

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΧΩΡ(Κ)ῆς
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΘΝ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Π ρ ὶ ς

Τὴν Δ. Χ. Βειωτίας

Λ ε β ἄ δ ε ι α ν

«Ἐπὶ ἐρωτήματος διὰ κλείσιμον Ναοῦ Παλαιομερολογιτῶν καὶ ἀποβολῆς Μοναχῶν ἐξ οἰκημάτων ἀνηκόντων εἰς ἰδιώτην».

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 119)1)208 11-5-51 ἀναφορᾶς ὑμῶν παραθέντων κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθ. 3)8)51 γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους πρὸς γνῶσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Σεπτεμβρίου 1951

Ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ

Ὁ Γεν. Διευθυντής

Νικ. Ἡρακλόπουλος

Ὑποστράτηγος

Κοινοποιήσις
Λοιπὰς Δ/σεις Ἀξ(κ)ῶν Χωρ(κ)ῆς
Ἀριθ. Γνωμ. 611
Πρωτ 340)70

Τὸ Νομικὸν Συμβούλιον Κράτους

Τμήμα Διακοπῶν

Συνεδρίασις τῆς 3ῆς Αὐγούστου 1951

Σύνθεσις: Προεδρεύων Σύμβουλος: Τρ. Κοντονασόπουλος. Κ. Περιφάνης. Ν. Κοντογιάννης. Κ. Ρουμπάνης. Σύμβουλοι: Γ. Γεωργόπουλος. Π. Μπαρτσακούλιας. Κ. Κυριαζῆς. Β. Σάββας.

Εισηγητής: Κ. Ρουμπάνης Ἀριθ. ἐρωτήματος 191)348) 16-5-51 Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν Δ/ως Ἀσφαλείας.

Περίληψις ἐρωτήματος: Παλαιομερολογίται, Κλείσιμον Μονῆς, ἀποβολὴ Μοναχῶν ἐξ οἰκημάτων ἀνηκόντων εἰς ἰδιώτην.

Ἐπὶ τοῦ πρόσθεν ἐρωτήματος τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ὡς ἀκολούθως:

Κατὰ τὸν Ν. 5164 ἄρθρον 63 διὰ τὴν ἀνέγερσιν Ναοῦ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἐπικρατείας οἰουδήποτε θρησκευματος ἀπαιτεῖται ἄδεια τοῦ Ὑπουργοῦ θρησκευμάτων συνεπῶς ἂν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ναοῦ Ἀγ. Στεφάνου ἐν τῇ παρὰ τῷ Βαθῷ Αὐλίδος Μονῇ τῶν Βαλ(τ)ῶν δὲν εἶχεν ζητηθῇ τοιαύτη ἄδεια ὁρθῶς ἐκλείσθη ὁ Ναὸς οὗτος ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς.

Περαιτέρω ὅμως ἐνέργεια πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῶν εἰς τὰ παρὰ τὴν Μονὴν οἰκήματα ἐνοικούντων ἐφ' ὅσον τίθεται ὁ δομένος ὅτι τὰ ἀκίνητα ταῦτα ἀνήκουσι κατὰ κυριότητα εἰς τὴν Εὐγενίαν Οἰκονόμου προσκορῶν εἰς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος καὶ τὰς περὶ κυριότητος ἐπὶ ἀκινήτων σχετικὰς διατάξεις τοῦ ἀστυ-

νομικοῦ Κώδικος, θὰ δύναται νὰ ἀποκρυσθῇ διὰ τῆς δικαστικῆς δδοῦ ὑπὸ τῆς ἰδιοκτητίας.

Ἄλλο τὸ ζήτημα ἂν ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ ὑπάρχουσι μοναχὰι καὶ ἱερεῖς φέροντες παρανόμος τὴν ἀμφίεσιν, ἢ τις διὰ τοὺς ἀπὸ 21-1-51 Δτος καθωρίσθῃ διὰ τοὺς κληρικοὺς καὶ μοναχοὺς τῆς Αὐτοκεφάλου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Τοιαύτῃ πρᾶξις ἀντίκειται εἰς τὸ ἄρθρ 15 Ν. 5438) 32 καθ' ὃ οὐδεὶς λαϊκὸς ἢ καθηρημένος κληρικὸς ἢ μοναχὸς δύναται νὰ φέρῃ ἐκτὸς τῶν ἱεροτελεστιῶν καὶ ἐντὸς τοῦ Κράτους τὴν καθιερωμένην περιβολὴν ἢ ἀμφίεσιν ἢν φέρουσιν οἱ κληρικοὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ὃ δὲ παραβάτης διώκεται αὐτεπάγγελτος καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰ ἄρθρα 228 καὶ 229 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου Α. Π., 101)1931.

Τοιοῦτοι παραβάται δύνανται νὰ συλληφθῶσιν, νὰ δικασθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Δικαστηρίου καὶ νὰ ἀποσηματισθῶσιν.

Ὁ Εἰσηγητὴς Νομικὸς Σύμβουλος
Κ. ΡΟΥΜΠΑΝΗΣ

Ἡ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ ΤΟΥΣ !

Μαίνεται ἡ Κρατοῦσα Ἐκκλησία ἐναντίον μας, διότι παρακολούμεν τὴν ἱεραποστολικὴν καὶ κοινωνικὴν τῆς δρᾶσιν ! ἔχει ὅμως τας δυνατότητας καὶ τὸ ὑλικὸν διὰ μίαν τοιαύτην δρᾶσιν ;

Τὴν ἀπάντησιν ἐπ' αὐτοῦ τὴν δίδει ἓνα εὐπρεπὲς σχόλιον τῆς ἡμερησίας ἐγκρίτου ἐφημερίδος «Ἐλευθερία» τῆς 21—10—51. Τὸ μεταφερόμεν αὐτοῦσιον :

«Αἱ Ἑνοριακαὶ Ἐπιτροπαί, πρὸ καθορίζουν ποῖο καὶ πόσο θὰ καταβάλλουν τὴν διαβόητον καὶ ἀντιπαθεοτάτην ἐνοριακὴν εἰσφορὰν, φαίνεται, ὅτι ἔχουν λησμονήσῃ τοὺς δεσμοὺς τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὸν ἀνθρωπισμὸν. Διότι ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται, πὼς ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Χαλανδρίου ἐπέβαλεν εἰσφορὰν 20.000 δραχμῶν εἰς μίαν χήραν, φυματικὴν, ἀποδεδειγμένως καὶ ἐπισημῶς ἀπορὸν καὶ μητέρα δύο ὀρφανῶν (τὴν Μαρίαν Γκαρώνη) καὶ πὼς εἰς δῆλωσιν τῆς, ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ καταβάλῃ τὴν εἰσφορὰν αὐτὴν, ἓνας ἐπίτροπος, παρουσία καὶ τοῦ ἐφημερίου, κατέσχε τὰ ἀποκόμματα τῆς ζαχαρέως καὶ τοῦ καφέ, τὸσον αὐτῆς, ὅσον καὶ τῶν δύο τέκνων τῆς. Μὲ ποῖον δικαίωμα προσέβη εἰς τὴν χυδαίαν αὐτὴν αὐθαίρεσιν ὁ ἐπίτροπος ; Καὶ ποῖαν γνώμην ἔχει ἐπὶ τῆς ἐπιβολῆς τῆς εἰσφορᾶς καὶ ἐπὶ τῶν μεθόδων ἐκβίασμοῦ τῶν ἐνοριτῶν, ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ ;»

Θαυμάσατε λοιπὸν τὴν φιλόστοργον καρδίαν τοῦ κληρικοῦ ! Παρουσία του ὁ ἐπίτροπος «κατέσχε τὰ ἀποκόμματα τῆς ζαχαρέως καὶ τοῦ καφέ». Διότι ἡ φτωχὴ καὶ ἀπορὸς φυματικὴ χήρα, μετὰ τὰ ὀρφανὰ τῆς, δὲν εἶχε τὴν δυνατότητα νὰ δώσῃ τὴν «διαβόητον καὶ ἀντιπαθεοτάτην ἐνοριακὴν εἰσφορὰν» (φράσις τῆς ἐφημερίδος).

Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ κοινωνικότης καὶ ὁ ἀλτρουϊσμός, τοῦ αὐτονόμου αὐτοῦ Κρατικοῦ Ὁργανισμοῦ ! Τὶ νὰ πῇ κανεῖς ; Τί ἄλλο παρ' ὅ,τι γράφει ὑπερόχως ἢ ἐν λόγῳ ἐφημερίς ; ἔχουν λησμονήσῃ τοὺς δεσμοὺς τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὸν ἀνθρωπισμὸν». Καὶ μόνον ἓνα ἐνθυμοῦνται : Τὸ ἀντιχριστιανικὸν καὶ τυφλὸν πάθος τῶν ἐναντίον τῶν Παλασημερολογιτῶν !! Εὖγε τοὺς !

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 1092)1938

Διευθυντής : ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΡΑΜΗΤΣΟΣ

Χαλκοκονδύλη 7.—Ἀθήναι

Υπεύθυνος Τυπογραφείου : Γεώργιος Σερμπίνης

Θεμιστοκλέους 33.—Ἀθήναι

ΚΟΝΤΑ ΣΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΤΕΡΙΝΗ

Ἐνα ἀπὸ τὰ ἀξιόμαχα κέντρα τῆς ἀγωνιζομένης καὶ θριαμβευομένης Ὁρθοδοξίας, εἶναι καὶ τὸ Παράρτημά μας εἰς τὴν Κατερίνην Μακεδονίας.

Ἐἶχα τὴν ἐξαιρετικὴν εὐτυχίαν νὰ τὸ ἐπισκεφθῶ καὶ νὰ γνωρίσω ἀπὸ κοντὰ τοὺς ἀξιωμαχοὺς καὶ ζηλευτοὺς ἀδελφοὺς, ποὺ τὸ ἀπαρτίζουν. Ἀξέχαστη θὰ μοῦ μείνῃ ἡ γεμάτη στοργικὴ καλωσύνη μορφὴ τοῦ εὐλαβεστάτου ἱερέως, Θωμᾶ Παπαδοπούλου. Εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ Παραρτήματος καὶ τὸν περιβάλλουν μετὰ υἱικὴ ἀγάπῃ οἱ ἀδελφοί μας. Μαζὺ τοῦ λοιπὸν εὐρέθηκα στὴν συγκέντρωση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ποὺ ἔλαβε χώραν στὴν φιλόξενη οἰκίαν τοῦ ἐκλεκτοῦ μας Στεφάνου Νικολαΐδη.

Καὶ οἱ ἀδελφοὶ καὶ αἱ οἰκογένειαι τοὺς, ἀποτελοῦν πηρύνας σοβαροὺς, παράγοντας δράσεως καὶ ἐνεργείας. ἔχουν φέρει κοντὰ τοὺς, ἀπὸ τὴν πατρίδα τοὺς τὸν Πόντον, ὅλη τὴν εὐλάβειαν τῶν Βασιλείων καὶ τῶν Γρηγορίων, ὅλον τὸν χριστιανικὸ ζήλο, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἑλληνοπρεπέστατον πολιτισμὸν τοὺς.

Ἐθαύμασα ἀκόμη καὶ τὴν ἐργατικότητά τοὺς, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγάπην τοὺς γιὰ τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ. Ἐργασία τοὺς καὶ καρπὸς προσπάθειας ὀψήρξε ὁ περικαλέστατος Ναὸς τοῦ Μεγαλομάρτυρος Ἁγίου Γεωργίου.

Ἀπὸ τὴν συνάντησί μου μετὰ τὸ Συμβούλιον, ποὺ τὸ ἀποτελοῦν ; οἱ Γ. Οἰκονομίδης, Γ. Παπαδόπουλος, Παπαδόπουλος, Στ. Νικολαΐδης καὶ ἀπὸ ἄλλους ἐκλεκτοὺς ἀδελφοὺς, ποὺ θὰ διατηρῶ ζωντανὴ τὴν ἀνάμνησίν τοὺς, ἀπεκόμισα τὴν πρὸ ἀρίστη ἐντύπωσιν καὶ εἰμαι βέβαιος, ὅτι ἡ διαβεβαίωσις, ποὺ ἔδωσα στὸ Δ. Συμβούλιον, ὅτι ἡ Κατερίνη θὰ γίνῃ «ἀπαρχὴ» τῶν Παραρτημάτων Μακεδονίας θὰ πραγματοποιηθῇ.

Μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Παραρτήματος, διέκρινα γιὰ τὸ ζήλο τοῦ καὶ τὴν εὐγένειά τοῦ τὸν Δημήτριο Χαριτόπουλο, παλαιὸ στέλεχος τοῦ ἀγῶνος μας στὴν Κατερίνη.

Κλείω τὸ ταξιδιωτικὸ σημείωμά μου μετὰ τις εὐχαριστίες μου στοὺς ἐκλεκτοὺς ἀδελφοὺς Στ. Νικολαΐδην καὶ Γ. Παπαδόπουλο, ποὺ ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς Κατερίνης κατέβηκαν στὴ Θεσσαλονικίαν νὰ μετὰ δύν. Ἡ τιμὴ αὐτὴ ἀποδεικνύει τὴν ἀγάπην τοὺς καὶ τὴν στοργὴν τοὺς στὸ Κέντρο. Κι' αὐτὸ εἶναι ἐλπίδα Νίκης καὶ θριάμβου.

Ὁ ταξιδιωτὴς

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ Ἡ ΑΠΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ἡ δύναμις, ἡ ἀνεξάντλητος καὶ πηγαία, ἡ ὁποία ἀνανεοῦται καὶ πολλαπλασιάζεται εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας μας, καταδεικνύεται καὶ ἀπὸ μερικὰ πράγματα μικρὰ μὲν ἀλλὰ χαρακτηριστικὰ εἰς τὸ εἶδος τῶν.

Τοιοῦτοτρόπως, μετὰ τὴν ἐκδοσὴν τοῦ νέου βιβλίου τοῦ ἐξορίστου μας Ἱεράρχου, ἐσημειώθη τοιοῦτον παραλήρημα ἐνθουσιασμοῦ ἀπὸ μέρους τῶν ἀδελφῶν ὅλης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοιαύτη θυελλώδης ζήτησις, ὥστε ὀλίγαι ἡμέραι ἤρκεσαν διὰ νὰ πλησιάζῃ ἡ ἐξάντλησις τοῦ βιβλίου.

Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐκφράζομεν ἀφ' ἐνὸς μὲν τὸν ἐνθουσιασμόν μας διὰ τὴν ἀκμαιότητα τοῦ φρονήματός τοῦ κόσμου μας, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπενθυμίζομεν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, οἵτινες δὲν ἀπέκτησαν εἰσέτι τὸ μνημειῶδες αὐτὸ ἔργο νὰ σπεύσουν νὰ προμηθευθοῦν τοῦτο, διότι αὐτοὶ ἴσως εἶναι ἀργά.

Ὅλοι δὲ πρέπει νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι, διότι ὁ καθεὶς χωριστὰ καὶ ὅλοι ὅμοι ἀντεπεκρίθημεν εἰς αὐτὸ τὸ προσκλητήριον σάλπισμα.

Ἀπὸ αὐτὰ δὲ τὰ μικρὰ πράγματα καταφαίνεται ἡ δυνατότης καὶ διὰ τὰ μεγάλα.

Ἐμβάσματα Συνδρεμῶν

Ἐμβάσματα, μόνον διὰ ταχιδρομικῶν ἐπιταγῶν ἀπευθύνονται : Πρὸς τὸν κ. Σταύρον Καραμητσοῦ Χαλκοκονδύλη 7.—Ἀθήνας

ΑΘΛΟΙ "ΑΓΙΩΝ."

Μας πληροφοροῦν ἐκ Σάμου, δι κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ἁγίου Σάμου τὰ ὄργανά του προέβησαν εἰς τὸν ξυλοδαρμὸν τοῦ ἱερέως Λεοντίου Θαλασσινοῦ συγχρόνως προέβησαν εἰς τὸ κλείσιμον τῆς ἱερᾶς Μονῆς Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Παγώνδας Σάμου αἱ δὲ Μοναχαὶ κατὰ τὸν πλέον ἀπάνθρωπον τρόπον βιαίως ἀπεσχηματίσθησαν καὶ ἐξωρίσθησαν. Καὶ ταῦτα κατόπιν φιλοσοφικῆς σκέψεως ὁ Ἅγιος εἶρε τὸν νέον τρόπον μεταδόσεως τῶν χριστιανικῶν ἰδεῶν καὶ προσελκύσεως ψυχῶν

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ

Ὡς καὶ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας ἀναγγείλαμε τὰ ἡμερολόγια τοῦ 1952 νὰ ἐκδοθῶν εἰς περιορισμένον ἀριθμὸν.

Αἱ τιμαὶ αὐτῶν ὁρίσθησαν.

Τοίχου: δέχρωμα μὲ ρητὰ εἰς τὴν πρόσοψιν, ὡς τὰ τοῦ 1951 Δρχ. 7.000 ἑκαστον.

Ἡμερολόγια τοσέτης: 2.000.

Χαρτόνια Ἡμερολογίων: Δρχ. 2.000

Διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀδελφῶν θὰ προβάμεν καὶ εἰς τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ ἐγκολπίου Ἡμερολογίου ἡ τιμὴ του ὁρίσθῃ εἰς Δρχ. 10.000.

Παρακαλοῦμεν, ὅπως δώσετε ἐγκαίρως τὰς παραγγελίας σας προκαταβάλλοντες ταύτας ἢ πληρώνοντες αὐτάς μὲ τὴν παραλαβὴν των.

Οὐδεμία ἀποστολὴ θὰ κάνομεν ἄνευ παραγγελίας

ΕΙΣ ΛΑΜΙΑΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ

Εἰς τὴν Λαμίαν ἀπεβίωσε ἡ ἀδελφὴ Μερσίνη Σαρδέλη, τῆς ὁποίας ἡ τελευταία ἐπιθυμία ἦτο νὰ μὴ πλησιάζουν τὸ λείψανόν της, οἱ δῆμοι τῶν θρησκευτικῶν τῆς Ἐλευθερίων. Φανατισμὸς ἡ ἱερὰ ἀγανάκτησις τοῦ καταπιεζομένου ἀπὸ τοὺς «Ἀρχοντας τῆς Εὐρένης» λαοῦ; Παρόμοιοι συνέβη καὶ εἰς Βόλον, ὅπου ὁ 20ετῆς νέος Γεώργιος Μπαλτζᾶς, ἀποχαιρετῶν τὴν ζωὴν καὶ τὰ θέλητρά της ἡσθάνθη φρίκην καὶ ἀποτροπιασμόν, ὅταν ἐσκέφθη, ὅτι τὸ νεανικὸν του σῶμα ἦτο δυκατὸν νὰ τὸ καλύψῃ σκιὰ ἐνὸς μαυροφύρου ὑποκριτοῦ γι' αὐτὸ παρεκάλεσε νὰ μὴ αἰσθάνῃ ἡ ψυχὴ του λύπην ἐξ ἐνὸς τοιοῦτου θεάματος. Καὶ οἱ νεκροὶ ἀκόμη ἀποδοκιμίζουν! τί γυρεύουν ἀκόμη;

ΤΟ ΗΜΙΣΥ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΣ

Ὁ Ἀγὼν μας ἐκτὸς τῶν πνευματικῶν ἀποθεμάτων, τὰ ὁποία διαθέτει διὰ τὴν πραγμάτωσιν τοῦ σκοποῦ του, ἔχει καὶ μυρίας ἄλλας ἀνάγκας, αἰδοποῖται ἀνάγονται εἰς τὸ ὕλικόν μέρος. Ἡ καθημερινὴ μάλιστα ἀντιμετώπισις ὅλων τῶν δυσχερειῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἡ σατανικὴ εὐφυΐα τῶν διωκτῶν μας μᾶς εἰσέτει, γίνεται μὲ σημαντικὰς δαπάνας.

Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ μᾶς διαφεύγῃ ἡ ἀνάγκη τῆς οικονομικῆς ἐνισχύσεως τοῦ ἀγῶνος μας, καὶ ἐκ τοῦ ὕστερου ἡμιόλου τοῦ καθημερινοῦ ἰδρώτος μας, καθότι ἀπὸ αὐτοῦ θὰ κριθῇ ἡ αὐριανή μας ὑπαρξίς, ὡς ἐλευθέρων Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων.

Στέλλομεν αὐτὴν τὴν φωνήν μας πρὸς ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς τῆς Ἑλληνικῆς καὶ ξένης γῆς μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ ἀνταποκριθῶν μὲ συγκινητικὴν αὐτοθυσίαν.

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ

Τὸ βιβλιοπωλεῖον «Φωνὴ Ὁρθοδοξίας» διαθέτει ὅλα τὰ βιβλία εἰς πλουσίαν συλλογὴν.

Ἀναλαμβάνομεν οἰανδήποτε ἀποστολὴν εἰς Ἐπαρχίας ἐκκλησιαστικῶν ἢ θρησκευτικῶν βιβλίων.

Διὰ τῆς ἀγορᾶς θρησκευτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, ἀποκτᾶτε διὰ τὴν οἰκογένειάν σας, ἕνα πολὺτιμον σύντροφον ἀλλὰ καὶ ἐνισχύετε σημαντικῶς τὸ ἔργον τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος.

Γράψατε: Διεύθυνσιν Βιβλιοπωλείου «Φωνὴ Ὁρθοδοξίας»—Χαλκοκονδύλη 7.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Κατόπιν ἐξηκριβωμένων πληροφοριῶν ὁ ἱερομόναχος Γεράσιμος Ροζολῆς, ἐφημέριος τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ

Τὸ πολυτιμώτερον κτῆμα τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς εἶναι ἡ ἐλευθερία τῆς σκέψεως· πρὸ παντὸς δὲ ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως. Ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως εἶναι εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις αὐτῆς σεβιστὴ καὶ δὲν χωρεῖ οὐδεμίαν ἀντικειμενικὴν ἀξιολόγησιν, διότι ἡ θρησκευτικότης εἶναι ὑποκειμενικὴ ὑπόθεσις. Αὕτη εὐώδης τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας γλυκύφθογγος ὕμνος τῆς θρησκευομένης ψυχῆς.

Δι' αὐτὸ δόσας ἐτέθη ὑπὸ διωγμὸν, πείσιν καὶ ἐξαναγκασμὸν, τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἔδωσε ἀφορμὴ νὰ ἀνάψῃ εἰς τὰ πλέον φιλήσυχα στήθη ἡ τρομακικώτερα ἐπαναστάσις. Καὶ ὅταν αἱ φλόγες τῆς ἱερᾶς αὐτῆς ἐπαναστάσεως δὲν ἡδυνήθησαν νὰ κατακαύσουν τοὺς αὐθάδεις ἱεροσύλους τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, τότε ἀνέλυσαν ὡς εὐώδεις θυμίαμα τὸν μάρτυρα ἀπὸ τὸ δράμα τοῦ ὁποίου ἐπληρώθησαν καὶ οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ Ἱστορία.

Οἱ ἀγῶνες διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως εἶναι πανάρχαιοι καὶ πανανθρώπιοι. Εὐγενικὰ ὅμως θύματα καὶ ἀθάνατους μάρτυρας δύνανται νὰ ἐπιδείξῃ ὁ χριστιανισμός. Δὲν ὕστερεῖ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ καὶ ὁ ἀρχαῖος Ἰσραήλ, ὅταν ἦτο κάποτε τὸ ἀγαπημένο παιδί τοῦ Θεοῦ.

Εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἐποχὴν, ὅπου ἡ Παλαιστίνη κατεκτῆθη ἀπὸ τοὺς διαδόχους τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. Τὸ φιλελευθερὸν πνεῦμα τοῦ Μεγάλου στρατηλάτου ἐλησμόνησαν οἱ διάδοχοί του. Μεταξὺ αὐτῶν ὁ Ἀντίοχος, προσπαθεῖ νὰ καταπιέσῃ τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν τῶν Ἑβραίων. Ἀδύνατον ὁ μὲς! Δι' αὐτὸ περιορίζεται εἰς τὸ ἐλάχιστον. Ζητεῖ ἀπὸ αὐτοὺς νὰ γενοῦν χοῖρον κρέας. Πρῶγμα ἀσήμαντον. Ἐν τούτοις ἐπειδὴ ἀπειτέλει στοιχεῖον θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ νομικὴν παράδοσιν σεβαστὴν δι' αὐτὸ ἀνθίστανται γενναίως. Μεταξὺ αὐτῶν διακρίνομεν τὸν γέροντα διδάσκαλον Ἐλεάζαρ, τοὺς ἐπὶ αὐτοῦ μαθητάς καὶ τὴν εὐσεβεστάτην μητέρα των, Οἱ ἐννέα αὐτοὶ ἥρωες θυσιάζουν τὴν ζωὴν των καὶ προτιμοῦν τὸν θάνατον διὰ τὰ ἰδανικά τους παρὰ τὴν ζωὴν, τὴν χαρισθεῖσαν διὰ τῆς προδοσίας τῶν ἰδανικῶν Ἡρώων μητέρα κατενίκησε τὴν ἀγάπην τῶν τέκνων! «Μήτηρ δυοῖν προκειμένων, εὐσεβεία καὶ τῆς τῶν ἐπὶ αὐτῶν σωτηρία προσκαίρου, κατὰ τὴν τοῦ τυράννου ὑπόσχεσιν, τὴν εὐσέβειαν μᾶλλον ἀγάπησε, τὴν σώζουσαν εἰς αἰώνιον ζωὴν κατὰ Θεόν» (Μακ. Δ' 2, 3). Εἶχε τὴν δύναμιν, ὅταν ἔβλεπε νὰ ρίπτονται ἐπὶ τῆς πυρᾶς τὰ τέκνα της καὶ ὁ διδάσκαλός των νὰ ἀναφωνῇ: «ὦ παῖδες γενναῖοι ὁ ἀγὼν, ἐφ' ὃν κληθέντες ὑπὲρ τῆς διαμαρτυρίας τοῦ ἔθνους. ἐναγωνίσασθε προθύμως ὑπὲρ τοῦ πατρῖου νόμου. Καὶ γὰρ αἰσχρὸν τὸν μὲν γέροντα τοῦτον ὑπομένειν τὰς διὰ τὴν εὐσέβειαν ἀλγηδόνas, ὑμᾶς δὲ τοὺς νεανίσκους κατεπληγῆναι τὰς βασάνους» (Μακ. ΔΚΣΤ' 15, 16, 17).

ὁς Σαλαμῖνος, ἐπέβαλεν αἵτησιν εἰς τὸν Νεοημερολόγητον Ἐπίσκοπον Ἀττικῆς, διὰ τῆς ὁποίας δηλοῖ ὅτι παύη νὰ ἱεροσχεθῇ μὲ τὸ Παλαιὸν καὶ θὰ ἀκολουθῇ τὸ Νέον Ἡμερολόγιον. Ἐπομένως ἀπαγορεύεται πᾶσα πνευματικὴ ἐπικοινωνία τοῦ ποιμνίου μετ' αὐτοῦ.

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

ΜΑΧΗ ΑΔΥΓΙΑ ΚΑΙ ΓΟΛΙΑΘ

Ἐξακολουθοῦμε νὰ θαυμάζουμε τὴν ἐπικτητὴ μορφή, ποὺ ἐπεβλήθη στὴ Συνείδησι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὸν Ἀρχιμανδρίτη Ἀδριαντίνου Καντιώτη. Ὡς ἄλλος Δαυὶδ, πᾶντοπλος ἀπὸ τὴν Ἀρετὴν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀληθείας, ἀντιμετωπίζει τὸν φοβερὸν «Γολιάθ», τὰς διαφόρους παρανομίας τῆς Κρατοῦσας Ἑκκλησίας.

Ἡδὴ καταγγέλει μὲ ὅλην τὴν δύναμιν ἰῶν πνευμόνων του, ἓνα ἄθλιον τοῦ Μητροπολίτου Καρυστίας Συνέστησε δι' ἐγκυκλίου τὴν κυκλοφορίαν ἐνὸς ἀντιχριστιανικοῦ βιβλίου, τὸ ὁποῖον ἐχαρακτήρισε ὡς «ΑΡΙΣΤΟΝ». Ἀναμένομεν νὰ ἴδωμεν τί ἔχει νὰ ἀπαντήσῃ ἡ Κρατοῦσα Ἑκκλησία, εἰς τὰς βασίμους αὐτὰς καταγγελίας τοῦ Ἀγνοῦ Μαχητοῦ τῆς Ἑκκλησίας. Δύο τιὰ θὰ πρέπει νὰ συμβοῦν: Ἡ νὰ λάβῃ ὅτι ὄντιν τῆς τὰς καταγγελίας αὐτὰς καὶ νὰ ζητήσῃ ἐξηγήσεις ἀπὸ τὸν Μητροπολίτην ἢ νὰ ἐπιπέσῃ λαύρως ἐπὶ τοῦ κατηγοροῦ καὶ νὰ ζητήσῃ... τὴν δίωξιν του, διὰ τὴν καταγγελίαν αὐτήν!

Πάντως θαυμάζομεν καὶ συγχαίρομεν τὸν νεώτερον αὐτὸν Ἱερεμίαν, διὰ τὴν πολυτίμον καὶ ἀποδοτικὴν δρᾶσιν του.

(Εἰς τὸ προσεχὲς θὰ παραθέσωμεν περικυκλῶς τῆς καταγγελίας του).

ΘΑΝΑΤΟΣ ΠΑΛΑΙΜΑΧΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥ

Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην τὴν 22/9/51 π. ἡ ἀπεδήμησε εἰς Κόρινθον ὁ ἐν Χριστῷ ἀδελφός Ἡλίας Φλόκας, διατελέσας Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ παραρτήματος Θεσσαλονίκης. Τὴν κηδείαν του παρεκολούθησε πλῆθος κόσμου. Ἡ ἀκολουθία ἐγένετο ἄνευ ἱερέως Ἡ Διεύθυνσις τοῦ περιοδικικοῦ συγχαίρει τοὺς ἐπικειμένους ἀδελφοὺς τῆς Θεσσαλονίκης διὰ τὸ ὑπέροχον σθένος των καὶ εὐχεται μνήμην αἰωνίαν εἰς τὸν μετασταντα ἀδελφόν.

ΚΑΚΟΒΟΥΛΟΙ ΔΙΑΔΟΣΕΙΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. μᾶς ἐξουσιοδότησε νὰ γνωστοποιήσουμε τὰ ἑξῆς: «Ἐνα τομὰ τοῦ Ἀγῶνος θεωροῦμεν καὶ τὸ Ὁρφανότροφιόν τοῦ Ἀγίου Διανλείας. Εἶναι τιμὴ διὰ τὸν Ἀγῶνα ἡ ὑπαρξὶς του καὶ ἀποδεικνύει τὴν κοινωνικὴν ἀντιμετώπιση τῆς κινήσεώς μας. Ἐπομένως τὸ ἐνδιαφέρον μας δι' αὐτὸ εἶναι ἀπείρηστον, τὰ δὲ ἐν αὐτῷ καλλιεργούμενα ἰδανικὰ τῆς ἀράτης καὶ Φιλανθρωπίας ἀντικείμενα θερηοκεντρικῆς πίστεως. Πάντα τὰ διαδιδόμενα περὶ τοῦ ἀντιθέτου, καὶ δὴ περὶ ἀντιθέσεων καὶ διαφωνιῶν εἶναι κακόβουλοι διυδόσεις, ἀπορριπτέαι».

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΜΕ ΣΚΑΗΡΑ ΔΕΣΜΑ

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς πανηγύρισε τὴν μεγάλην ἐπέτειον τῆς Νίκης μὲ ἐξαιρετικὸν ἐνθουσιασμόν ἓνα μεγάλο ὅμως τμήμα του, ἀπὸ τοὺς συντελεστὰς τοῦ ἐθνικοῦ αὐτοῦ μεγαλείου, φέρει τὰς χειροπέδας μᾶς σκληρὰ καὶ βαρβαρὸν δουλείας οἱ δὲ ἡγέται τοῦ ἐθνεοκτονεῖ ἐξόριστοι. Διὰ τὴν ἐπιζητοῦν νὰ θερηοκεντρώνται κατὰ τὰς ἐλευθερίας ὑπαγορεύσεις τῆς χριστιανικῆς συνειδήσεώς των. Πῶς λοιπὸν συμβιβάζεται ἡ ἐπέτειος τῆς ἐλευθερίας μὲ τὴν κατάργησιν τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν !!!

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΑΙ ΔΩΡΕΑΙ ΟΜΟΓΕΝΩΝ ΔΙΑ ΤΑ ὉΡΦΑΝΑ ΜΑΣ

Καίτοι μακρὰν, οἱ ἐν Ἀμερικῇ ἀδελφοὶ μας, σκέπτονται σπογγικῶς διὰ τὰ ὄρφανά μας. Ὅτε δὲ κύριος καὶ ἡ κυρία Κ. Πυργιάδα μᾶς ἀπέστειλαν 1.000.000 (ἓν ἐκατομμύριον) εἰς μνήμην τῶν συγγενῶν των Π. Βαριβασιώτη ἀπὸ τὴν Ἀργάνστρα Σπάρτης καὶ Α. Κρησιτάκου ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Ἐπίσης δ. κ. καὶ ἡ κ. Πυργιάδα μᾶς ἀπέστειλαν εἰς μνήμην τῶν αὐτῶν συγγε-

νῶν τὸ ποσὸν τῶν 600.000. Εἰς μνήμην ἐπίσης τοῦ κ. Π. Βαριβασιώτη μᾶς ἀπέστειλε δ. κ. Α. Ἀρβανίτης δρχ. 75.000. Τὰ ἀνωτέρω ποσὰ ἐδόθησαν μὲ τὴν ἐντολήν νὰ δοθοῦν εἰς ὅποιον μεριμνᾷ γιὰ τὰ ὄρφανά τοῦ ταλαιπωρηθέντος ἰδρύματος. Τοὺς συγχαίρομεν καὶ τοὺς διαβιβάζομεν τὰς εὐχαριστίας τῶν μικρῶν ὄρφανῶν, τῶν ὁποίων ἡ προσευχὴ ὡς εὐδωδὸς ἄρωμα φθάνει μέχρι τῶν θρόνων τῆς Θεῆς Μεγαλειότητος. Τοὺς διαβεβαιούμεν δὲ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον τους ἐξαρτᾶται ἡ περὶ αὐτῶν τῶν ὄρφανῶν παιδιῶν τῆς Πατρίδος μας.

Ο ΛΙΩΓΜΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

Κατὰ τὴν ζοφερὰν αὐτὴν περίοδον τὸ μεγαλεῖτερον βάρος τοῦ διωγμοῦ τὸ κρατοῦν ἀναμφιβόλως εἰς τοὺς ὅμους των εἰ νέοι ὁμολογηταὶ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, οἱ κληρικοὶ τῆς Ἐκκλησίας μας. Καθημερινῶς εἰς τὰ παλαιὰ γεγονότα προστίθενται νέα. Εἰς τοὺς παλαιοὺς διωγμοὺς, βιοπραγίας, ἀποσχισματισμοὺς, κακώσεις καὶ νέα τοιαῦτα.

Ὁὗτω τὴν 10ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐδικάσθησαν εἰς τὸ τριμελὲς Πλημμελειοδικεῖον ἐπὶ ἀντιποίησιν Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, οἱ Ἱερεῖς Δράμας Μιχ. Σαββόπουλος καὶ Καλλιόπιος Γιαννακουλόπουλος καὶ κατεδικάσθησαν εἰς 20ον φυλάκιον. Τὴν 20 δὲ ἰδίου μηνὸς εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον Θάσου, ἐδικάσθη ὁ εἰς ἐκ τῶν ἱερέων τούτων Μιχ. Σαββόπουλος καὶ ἡθώθη. Πλὴν ὅμως αἱ ἀρχαὶ δὲν ἐπέτρεψαν τὴν παραμονὴν του εἰς τὴν Θάσον.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ κρίνωμεν τὰ γεγονότα. Αὐτὰ τὰ ἴδια κραυγάζουν. Πρόκειται περὶ μιᾶς σκοτεινῆς περιόδου τὴν ὁποῖαν θὰ νικήσωμεν μόνον διὰ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐμμονῆς μας εἰς τὸν δρόμον τοῦ ἀκολουθώμεν.

ΟΥΤΕ Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ

Ὁ ἀφιχθεὶς ἐνταῦθα κατόπιν ἐπισκέψεως τῶν διαφόρων Πατριαρχείων Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Κοσμάς Καράμπελας μετέβη εἰς Ναῖδριον ἔξωθεν τοῦ Μενιδίου διὰ νὰ προσευχηθῇ. Ἡ μανία ὅμως τῶν Διωκτῶν οὐτε καὶ τοῦτο ἐπέτρεψε ἀλλὰ συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν ὁργάνων τὸν ὀδηγήθη εἰς τὰ κρατητήρια. Εὐτυχὸς ὅμως ἡ Αἰκισσύνη τοῦ Κράτους ἡθώωσε τοῦτον.

Η ΜΑΝΙΑ ΤΩΝ ΔΙΩΚΤΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΑΓΙΟΡΙΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Μᾶς γνωστοποιοῦν ἐξ Ἀλμυροῦ ὅτι συνελήφθη ὁ Πανοσιώτατος Ἱερομόναχος Παλρίων Βασιλόγλου ὀδηγηθεὶς ὑπὸ συνοδείαν εἰς Ἄγιον Ὅρος. Τὸ ἔγκλημα τὸν εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν Χριστιανῶν. Μεγά ἐγκλημα. Ἀλλὰ εἰς τὰ βράχια τοῦ Ἀγιωνόμου τούτου Ὅρους ἐθροῦσθησαν πολλοὶ Μεγαλύτεροι διώκται καὶ Αἰρεσιάρχαι. Οἱ Πατέρες τοῦ Ὅρους ἔχουν ἐπίγνωσιν τοῦ προορισμοῦ των καὶ τὸν ὑποχρεώσεων των ἐναντι τῆς μητρὸς Ὁρθοδοξίας πρὸς χάριν τῆς ὁποίας τὰ πάντα ἔχουν θυσιάσει καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ζωὴν των εἶναι ἑτοιμοὶ νὰ τὴν δώσουν ἐὰν τοὺς ζητηθῇ. Ἀς μὴ ἀσχοιοῦνται λοιπὸν πῶς θὰ ἐξέγουν μέσα ἐξουδερώσεως των. Οἱ Διάδοχοι τῶν Ἀγιορειτῶν καὶ Μαξίμων, δὲν πτοοῦνται, δὲν δειλοῦν.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Χ. Καραμήτσος Σταῦρος ἐπισκέφθη τοὺς τὸν ἀφιχθέντα ἐνταῦθα διὰ λόγους ὑγείας Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας κ. Χριστοφόρον, ἐκθέσας εἰς αὐτὸν τὸν βάρβαρον καὶ ἀπάνθρωπον διωγμὸν ἐναντίον τῶν Παλαιημερολογητῶν. Ἡ Α. Θ. Μ. Παν. συγκινημένως ἤκουσεν ταῦτα ἐκφοβᾶς, ὅπως καὶ εἰς τὰς δηλώσεις του εἰς τὸ «Ἐμπρός», τὴν ἀποδοκιμασίαν του διὰ τὸν ξενὸν πρὸς τὸν Χριστιανικὸν Νόμον τῆς ἀγάπης Νερώνειον Διωγμὸν.